

FM 2015/36+37

Tillie Martinussen

23. april 2015

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut, senest i forbindelse med EM 2016, pålægges at fastsætte en fattigdomsgrænse.

(Medlem af Inatsisartut Aaja Chemnitz Larsen, Inuit Ataqtigiit)

(1. behandling)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en handlingsplan for bekæmpelse af økonomisk ulighed og fattigdom med særlig fokus på fattigdom i børnefamilier. Handlingsplanen skal være færdiggjort senest i forbindelse med EM 2016.

(Medlem af Inatsisartut Aaja Chemnitz Larsen, Inuit Ataqtigiit)

(1. behandling)

Her i landet har vi opbygget et velfærdssystem, der sikrer, at vi ikke oplever sult, fattigdom og nød på samme måde som i andre egne af verden eksempelvis visse steder i Afrika og Asien. Det skal vi være stolte af, og det er vigtigt at huske på, når vi har denne diskussion.

Når det er sagt, så er der ingen tvivl om, at der findes borgere og familier, der er nødt til at vende hver en krone, og som ikke har den fornødne købekraft til at drage betryggende omsorg for sig selv og sine børn. Det er et problem, som vi er nødt til at tage meget, meget alvorligt.

Men som partier har vi nok forskellige opfattelser af, hvordan vi mest effektivt kan bekæmpe fattigdom. Partierne til venstre for midten har en eller anden opfattelse af, at øget lighed er den eneste reelle mulighed. Det er Demokraterne uenige i. Vi mener ikke, at man vinder kampen mod fattigdommen ved at være misundelige over, at nogen tjener mere end andre. I vores optik er det kun positivt, at nogle tjener mange penge, da det er med til at skabe vækst og arbejdspladser.

I stedet skal vi have meget større fokus på at få løftet i bunden om man så må sige. Det betyder blandt andet, at det skal være mere attraktivt at arbejde. I dag er det desværre sådan, at der for nogle borgere er en meget lille eller slet ingen gevinst ved at finde sig et arbejde. Det er en skam, og det skal vi have gjort noget ved. En af løsningerne er at indføre et beskæftigelsesfradrag. Herudover skal vi forbedre forholdene for virksomhederne, så disse bliver animeret til at skabe flere arbejdspladser, så vi kan skaffe folk i arbejde, og så borgerne på den måde kommer ud af fattigdommen.

Det nytter til gengæld ikke noget at indføre topskat eller andre former for progressiv beskatning. Dette er væksthæmmende, og betyder, at folk mister incitamentet til at yde en ekstra indsats.

Når alt dette er sagt, så medvirker Demokratesne gerne til et arbejde, der skal bekæmpe fattigdom, og sikre, at der bliver løftet i bunden, så de der i dag har det økonomisk hårdt, får et større økonomisk råderum.

Vi stiller derfor følgende ændringsforslag:

”Naalakkersuisut pålægges senest under EM 2017 at fremlægge en redegørelse om, hvordan vi som samfund kan arbejde for, at alle borgere har et økonomisk råderum, der sikrer den nødvendige og basale omsorg og livskvalitet for den enkelte og dennes familie. Redegørelsen skal ligeledes forholde sig til mulighederne for at definere og eventuelt fastsætte en egentlig fattigdomsgrænse.”

Dette ændringsforslag henvises til Familie- og Sundhedsudvalget. De to oprindelige forslag fra Inuit Ataqatigiit samt ændringsforslaget fra Naalakkersuisut indstilles til forkastelse.